

תרי"ג מצות מחולק לימי השבוע

ליום א'

- (בפרשת בראשית):
- א) מצות עשה פרו ורבו.
(בפרשת לך):
- ב) למול כל זכר לח' ימים.
(בפרשת וישלח):
- ג) שלא לאכול גיד הנשה.
(בפרשת בא):
- ד) לקדש חדשים ולעבר שנים.
- ה) לשחוט פסח בית דין בניסן.
- ו) לאכול הפסח בליל ט"ו בניסן.
- ז) שלא לאכול פסח נא ומבושל.
- ח) שלא להותיר מהפסח למחרתו.
- ט) לבער חמץ בערב פסח.
- י) לאכול מצה בליל ראשון דפסח.
- יא) שלא ימצא חמץ ברשות ישראל בפסח.
- יב) שלא לאכול תערובות חמץ בפסח.
- יג) שלא להאכיל בשר פסח לישראל מומר.
- יד) שלא להאכיל מפסח לגר תושב ושכיר.
- טו) שלא להוציא הפסח ממקום חבורתו.
- טז) שלא לשבור עצם מקרבן פסח.
- יז) שלא יאכל ערל מבשר הפסח.
- יח) לקדש כל בכור פטר רחם הזכרים.
- יט) שלא לאכול חמץ בפסח.
- כ) שלא יראה חמץ בגבולנו כל ז' ימי הפסח.
- כא) לספר ביציאת מצרים בליל ט"ו בניסן.
- כב) לפדות חמור זכר בשה.
- כג) לערוף פטר חמור זכר אם לא פדאו.

(בפרשת בשלח):

כד) שלא לצאת בשבת חוץ לתחום.

(בפרשת יתרו):

כה) להאמין שיש אלוה נמצא שנמציא כל הנמצאות.

כו) שלא להעלות על הדעת שיש שום אלוה זולתו יתברך שמו.

כז) שלא לעשות עבודה זרה.

כח) שלא להשתחוות לעבודה זרה.

כט) שלא לעבוד עבודה זרה.

ל) שלא להשבע לשוא.

לא) לקדש את יום השבת בדברים.

לב) שלא לעשות מלאכה בשבת.

לג) כבד אב ואם.

לד) שלא להרוג נפש.

לה) שלא לבא על אשת איש.

לו) שלא לגנוב נפש מישראל.

לז) שלא להעיד שקר.

לח) שלא לחמוד דבר של חבירו.

לט) שלא לעשות צורות אדם בולטות אפילו לגוי.

מ) שלא לבנות מזבח באבנים שנגע בהם ברזל.

מא) שלא לעלות במעלות על המזבח.

(בפרשת משפטים):

מב) לדון דין עבד עברי.

מג) ליעד אמה עבריה לו או לבנו.

מד) לפדות אמה העבריה אם לא יעדה.

מה) שלא ימכור האדון אמה העבריה

מו) שלא למנוע שאר כסות ועונה מאשתו ומאמה העבריה.

מז) שלא להכות אב ואם.

מח) לדון בחנק את המחויב.

מט) לדון דין חובל בחבירו.

- (נ) להרוג בסייף לרוצח ולאנשי עיר הנדחת.
- (נא) לדון בנזקי שור שהזיק בנגיחה או בנגיפה.
- (נב) שלא לאכול וליהנות משור הנסקל.
- (נג) לדון דין נזקי בור.
- (נד) לדון דין גנב.
- (נה) לדון דין בהמה שהזיקה הרגל או בשן.
- (נו) לדון דין נזקי אש.
- (נז) לדון דין שומר חנם.
- (נח) לדון דין טוען ונטען.
- (נט) לדון דין שומר שכר ושוכר.
- (ס) לדון דין שואל.
- (סא) לדון דין מפתה בתולה.
- (סב) שלא להיות מכשף.
- (סג) שלא להונות גר צדק בדברי'.
- (סד) שלא להונות גר צדק בממון.
- (סה) שלא לענות אלמנה ויתום.
- (סו) להלוות לעניי ישראל.
- (סז) שלא לתבוע ללוה חובו כשיודע שאין לו לשלם.
- (סח) שלא להתעסק בין מלוה ללוה ברבית.
- (סט) שלא לקלל דיין.
- (ע) שלא לברך את השם זהו מגדף.
- (עא) שלא לקלל נשיא או מלך.
- (עב) שלא להקדים חוקי המתנות מיבולי הארץ.
- (עג) שלא לאכול טריפה.
- (עד) שלא לשמוע טענות בעל דין שלא בפני בעל דין חבירו.
- (עה) שלא לקבל עדות בעל עבירה.
- (עו) שלא לנטות אחר רבים לחוב בשביל אחד בדיני נפשות.
- (עז) שלא ילמוד חוב מי שלמד זכות בדיני נפשות.
- (עח) להטות דין אחרי רבים.

- עט) שלא לרחם על עני בדין.
- פ) לפרוק מבהמת חבירו הרובצת תחת משאה.
- פא) שלא להטות משפט חוטא מפני רשעו.
- פב) שלא לחתוך דין באימוד הדעת.
- פג) שלא ליקח שוחד.
- פד) להפקיר כל תבואות ופירות שהוציאה הארץ בשנת השמיטה.
- פה) לשבות בשבת ממלאכה.
- פו) שלא ליטע בשם עבודה זרה.
- פז) שלא להדיח עיר מישראל לעבוד עבודה זרה.

ליום ב

- פח) לחוג בג' רגלים.
- פט) שלא לשחוט בפסח ועדיין חמץ קיים.
- צ) שלא להלין אימורי פסח עד בוקר.
- צא) להביא בכורים לבית המקדש.
- צב) שלא לבשל בשר בחלב.
- צג) שלא לכרות ברית לעכו"ם.
- צד) שלא להושיב עכו"ם בארץ ישראל.
(בפרשת תרומה)
- צה) לבנות בית המקדש.
- צו) שלא להוציא בדי הארון מן הארון.
- צז) שיסדרו הכהנים בהיכל לחם הפנים.
(בפרשת תצוה)
- צח) שיעריך הכהן נרות המנורה, וידליק אותן בהיכל בכל יום.
- צט) שילבשו כהנים בגדי כהונה בשעת עבודה.
- ק) שלא להסיר חשן מעל האפוד.
- קא) שלא לקרוע המעיל.
- קב) שיאכלו כהנים בשר חטאת ואשם.
- קג) שלא יאכל זר קדשי קדשים.
- קד) להקטיר קטורת בכל יום בבוקר ובערב על מזבח הזהב בהיכל.

- קה)שלא להעלות שום דבר מקרבנות על מזבח הזהב שבהיכל.
(בפרשת תשא)
- קו) שיתן כל אחד מישראל מחצית השקל לצורך קרבנות ציבור.
קז) שיקדשו כהנים ידיהם ורגליהם לעבודה.
קח)לעשות שמן המשחה.
קט) שלא לסוך זר משמן המשחה.
קי) שלא לעשות שמן המשחה להמשח בו כמשקל שעשה משה.
קיב) שלא לעשות במתכונת הקטורת להריח בה.
קיג) לשבות מעבודת הארץ בשביעית.
קיד) שלא לאכול בשר בחלב ולא ליהנות ממנו.
(בפרשת ויקהל)
- קטו) שלא לעשות משפט מות בשבת.
(בפרשת ויקרא)
- קטז) לעשות מעשה קרבן עולה כמשפט.
קיז) לעשות מעשה קרבן מנחה כמשפט.
קיח) שלא להקטיר שאור ודבש.
קיט) שלא להשבית מלח מקרבנות.
קכ) להקריב מלח על כל הקרבן.
קכא) שיקרבו בית דין קרבן אם טעו בהוראה.
קכב) שיקריב היחיד קרבן חטאת קבוע על שגגתו.
קכג) להעיד בבית דין בכל עדות שיודע.
קכד) להקריב קרבן עולה ויורד.
קכה) שלא יבדיל ראש חטאת העוף מהגוף במליקתו.
קכו)שלא ליתן שמן במנת חוטא.
קכז) שלא ליתן לבונה במנחת חוטא.
קכח) שהנהנה מן ההקדש השוה פרוטה או אכל תרומה בשוגג ישלם קרן וחומש.
קכט) שיביא קרבן אשם תלוי מי שנסתפק לו אם חטא.
קל) להשיב הגזילה אשר גזל.

- קלא) להביא קרבן אשם ודאי.
(בפרשת צו)
- קלב) להרים את הדשן מעל המזבח בכל יום.
קלג) להבעיר אש מעל המזבח תמיד.
קלד) שלא לכבות אש המזבח.
קלה) שיאכלו כהנים זכרים שיורי מנחות.
קלו) שלא לעשות שיורי מנחות חמץ.
קלז) שיקריב כהן גדול בכל יום עשירית האיפה מחציתה בערב.
קלח) שלא תאכל מנחת כהן.
קלט) לעשות מעשה קרבן חטאת.
קמ) שלא לאכול מחטאת הפנימיות.
קמא) לעשות מעשה קרבן אשם.
קמב) לעשות מעשה קרבן שלמי' ומעשה קרבן תודה.
קמג) שלא להותיר מקדשים לאחר זמן.
קמד) לשרוף הנותר.
קמה) שלא לאכול פיגול.
קמו) שלא לאכול בשר קודש וטמא.
קמז) לשרוף קדשים שנטמאו.
קמח) שלא לאכול חלב.
קמט) שלא לאכול דם.
(בפרשת שמיני)
- קנ) שלא יכנסו כהנים הכשרים לעבודה מן המזבח ולפנים פרועי ראש.
קנא) שלא יכנסו מן המזבח ולפנים קרועי בגדים.
קנב) שלא יכנס שתוי יין למקדש מן המזבח ולפנים.
קנג) שלא יצא כהן ממקדש בשעת עבודה.
קנד) לבדוק סימני בהמה וחיה.
קנה) שלא לאכול בשר בהמה וחיה הטמאים.
קנו) לבדוק סימני דגים לאכילה.
קנז) שלא לאכול דג טמא.

קנח) שלא לאכול עוף טמא.
קנט) לבדוק סימני חגבים לאכילה.
קס) להיות שמונה שרצים טמאים ומטמאים.
קסא) לדון דין טומאת אוכלין ומשקין.
קסב) להיות הנבלה טמאה ומטמאה.
קסג) שלא לאכול משרץ הארץ.
קסד) שלא לאכול תולעת הפירות והזרעים.
קסה) שלא לאכול שרץ המים.
קסו) שלא לאכול רמשים.
(בפרשת תזריע)
קסז) להיות היולדת טמאה ומטמאה.
קסח) שלא יוכל טמא קדשים.
קסט) שתקריב היולדת קרבן במלאת ימי טהרה.
קע) שיהא המצורע טמא ומטמא.
קעא) שלא לגלח הנתק.
קעב) שהמצורע מוחלט יקרע את בגדיו.
קעג) לדון דין נגעי בגדים שיהיו טמאין ומטמאין.
(בפרשת מצורע)
קעד) לטהר מצורע המוחלט ביום טהרתו.
קעה) לגלח מצורע המוחלט ביום ז' לטהרתו.

ליום ג

קעו) שיטבול טמא במ' סאה מים ליטהר.
קעז) שיביא המצורע המוחלט קרבנות ביום הח'.
קעח) לדון דין טומאת נגעי בתים.
קעט) שיהא הזב טמא ומטמא.
קפ) שיקריב זב בעל שלש ראיות קרבן.
קפא) שתהא ש"ז טמא ומטמא.
קפב) שתהא נדה טמאה ומטמאה.
קפג) שתהא זבה טמאה ומטמאה.

קפד) שתקריב זבה גדולה קרבן ביום ח' לטהרתה.
(בפרשת אחרי)
קפה) שלא יבא כהן גדול בכל עת למקדש.
קפו) שיעשה כהן גדול עבודה ביום הכפורים.
קפז) שלא לשחוט קרשים חוץ לעזרה.
קפח) לכסות דם שחיטת ח' או עוף טהורים.
קפט) שלא לקרב לעריות אפילו בלא ביאה.
קצ) שלא לגלות ערות האב במש"ז.
קצא) שלא לבא על אמו.
קצב) שלא לבא על אשת אביו.
קצג) שלא לבא על אחותו.
קצד) שלא לבא על בת בנו.
קצה) שלא לבא על בת בתו.
קצו) שלא לבא על בתו.
קצז) שלא לבא על אחותו בת אשת אביו.
קצח) שלא לבא על אחות אביו.
קצט) שלא לבא על אחות אמו.
ר) שלא לבא על אחי אביו במש"ז.
רא) שלא לבא על דודתו היא אשת אחי אביו.
רב) שלא לבא על כלתו.
רג) שלא לבא על אשת אחיו.
רד) שלא לבא על אשה ובתה.
רה) שלא לבא על אשה ובת בנה.
רו) שלא לבא על אשה ובת בתה.
רז) שלא לבא על אחות אשתו בח' אשתו.
רח) שלא לבא על הנדה.
רט) שלא ליתן מזרעו למולך.
רי) שלא לבא על הזכר.
ריא) שלא לבא על הבהמה ושלא להביא הבהמה עליו.

ריב) שלא תביא אשה בהמה עלי'.
(בפרשת קדושים)
ריג) לירא מאב ואם.
ריד) שלא לפנות אחר עבודה זרה.
רטו) שלא לעשות עבודה זרה.
רטז) שלא לאכול נותר מקרבן אחר זמן אכילתו.
ריז) שלא לכלות פאת השדה בקצרו את שדתו.
ריח) לעזוב הפאה לעניים.
ריט) שלא ילקוט בעל הבית הלקט.
רכ) לעזוב לעניים הלקט.
רכא) שלא יבצור בעל הבית עוללות הכרם.
רכב) לעזוב לעניים העוללות.
רכג) שלא ילקוט בעל הבית פרט הכרם.
רכד) לעזוב הפרט לעניים.
רכה) שלא לגנוב שום חפץ או ממון.
רכו) שלא לכחש שום חפץ או ממון.
רכז) שלא לישבע בשקר על כפירת שום חפץ או ממון.
רכח) שלא לישבע שבועות ביטוי לשקר.
רכט) שלא לעשוך את חבירו.
רל) שלא לגזול מחבירו בחזקה.
רלא) שלא לאחר שכר שכיר.
רלב) שלא לקלל אדם כשר מישראל.
רלג) שלא להכשיל לחבירו בשום דבר.
רלד) שלא לעשות עול במשפט.
רלה) שלא להדר פני גדול בדיון.
רלו) לשפוט בצדק.
רלז) שלא להגיד לחבירו דברים שכנגדו דיבר עליו.
רלח) שלא למנוע מלהציל את חבירו מסכנה.
רלט) שלא לשנוא בלב לאדם כשר מישראל.

- רמ) להוכיח לחוטא.
- רמא) שלא לבייש את חבירו.
- רמב) שלא לנקום מחבירו.
- רמג) שלא לנטור שנאה בלב על חבירו.
- רמד) לאהוב כל אחד מישראל בגופו.
- רמה) שלא להרביע בהמה חי' ועוף מין בשאינו מינו.
- רמו) שלא לזרוע שני מיני זרעים כלאים בשדה.
- רמז) שלא לאכול פירות אילן שלש שנים ראשונים לנטיעתו.
- רמח) להיות נטע רביעי קודש.
- רמט) שלא לאכול אכילות בן סורר ומורה.
- רנ) שלא לנחש.
- רנא) שלא לעונן.
- רנב) שלא לגלח פאת הראש.
- רנג) שלא להשחית פאת הזקן.
- רנד) שלא לכתוב כתובת קעקע בבשרו.
- רנה) לירא מן המקדש.
- רנו) שלא לעשות מעשה אוב.
- רנז) שלא לעשות מעשה ידעוני.
- רנח) לקום מפני שיבה.
- רנט) שלא לעשות עול במדות ומשקלות.
- רס) לצדק המאזנים ומשקלות ומדות.
- רסא) שלא לקלל אב ואם.
- רסב) לדון בשריפה למחויב בזה.

ליום ד

- רסג) שלא ללכת בחוקות הגוים.
(בפרשת אמור)
- רסד) שלא יטמא כהן הדיוט למת.
- רסה) שיטמא כהן הדיוט לקרובים.
- רסו) שלא יעבוד כהן טבול יום עבודה במקדש.

- רסז) שלא יקח כהן הדיוט אשה זונה.
- רסח) שלא יקח כהן הדיוט חללה.
- רסט) שלא יקח כהן הדיוט גרושה.
- רע) לחלוק כבוד לכהן.
- רעא) שלא יבא כהן גדול באוהל עם מת.
- רעב) שלא יטמא כהן גדול במגע ובמשא אפילו לקרובים.
- רעג) שיקח כהן גדול בתולה לאשה.
- רעד) שלא יקח כהן גדול אלמנה.
- רעה) שלא יבא כהן גדול על אלמנה.
- רעו) שלא יעבוד במקדש כהן בעל מום קבוע.
- רעז) שלא יעבוד במקדש כהן בעל מום עובר.
- רעח) שלא יכנס בעל מום למקדש מן המזבח ולפנים.
- רעט) שלא יעבוד במקדש כהן טמא.
- רפ) שלא יאכל כהן טמא תרומה.
- רפא) שלא יאכל זר תרומה.
- רפב) שלא יאכל זר תרומה, אפילו הוא תושב כהן ושכיר.
- רפג) שלא יאכל כהן ערל תרומה וקודש.
- רפד) שלא תאכל חללה תרומה וחזה ושוק.
- רפה) שלא לאכול טבל.
- רפו) שלא להקדיש בעל מום להקריב למזבח.
- רפז) שיהי' כל קרבן תמים בלא מום.
- רפח) שלא להטיל מום בקדשים.
- רפט) שלא לשחוט בעל מום לשם קרבן.
- רצ) שלא להקטיר אימורי בעל מום למזבח.
- רצא) שלא לזרוק דם בעל מום על המזבח.
- רצב) שלא לסרס זכר משום בעל חי.
- רצג) שלא להקריב בעל מום של נכרי.
- רצד) שיהי' קרבן בן ח' ימים.
- רצה) שלא לשחוט בהמה טהורה וולדה ביום אחד.

(רצו) שלא לעשות שום דבר שימשך ממנו חילול השם.
 (רצז) לקדש את השם יתברך.
 (רצח) לשבות ממלאכה ביום ראשון של פסח.
 (רצט) שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של פסח.
 (ש) להקריב קרבן מוסף כל שבעת ימי הפסח.
 (שא) לשבות ממלאכה בשביעי של פסח.
 (שב) שלא לעשות מלאכה בשביעי של פסח.
 (שג) להקריב מנחת עומר בט"ז בניסן.
 (שד) שלא לאכול לחם מתבואה חדשה קודם לעומר.
 (שה) שלא לאכול קלי מתבואה חדשה קודם לעומר.
 (שו) שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה קודם לעומר.
 (שז) לספור שבע שבתות תמימות מיום הבאת העומר.
 (שח) להביא שתי הלחם בעצרת.
 (שט) לשבות ממלאכה בחג השבועות.
 (שי) שלא לעשות מלאכה בחג השבועות.
 (שיא) לשבות ממלאכה בראש השנה.
 (שיב) שלא לעשות מלאכה בראש השנה.
 (שיג) להקריב קרבן מוסף בראש השנה.
 (שיד) להתענות ביום כפור.
 (שטו) להקריב קרבן מוסף ביום הכפורים.
 (שטז) שלא לעשות מלאכה ביום הכפורים.
 (שיז) שלא לאכות ולשתות ביום הכפורים.
 (שיח) לשבות ממלאכה ביום הכפורים.
 (שיט) לשבות ממלאכה ביום ראשון של סוכות.
 (שכ) שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של סוכות.
 (שכא) להקריב קרבן מוסף בשבעת ימי חג הסוכות.
 (שכב) לשבות ממלאכה בשמיני עצרת.
 (שכג) שלא לעשות מלאכה בשמיני עצרת.
 (שכד) להקריב קרבן מוסף בשמיני עצרת.

שכה) ליטול בחג הסוכות ארבע מינים שבלולב.
שכו) לישב בסוכה בשבעת ימי החג.
(בפרשת בהר)
שכז) שלא לעבוד האדמה בשנת השמיטה.
שכח) ושלא לעבוד עבודת האילן בשמיטה.
שכט) שלא לקצור ספיח בשמיטה.
של) שלא ללקט פירות אילנות בשמיטה.
שלא) מ"ע כל הבית דין הגדול לספור שבע שנים שבע פעמים.
שלב) לתקוע בשופר ביום הכפורים בשנת היובל.
שלג) שיקדשו הבית דין הגדול שנת החמישים שנת היובל.
שלד) שלא לעבוד אדמה ואילן ביובל.
שלה) שלא ללקוט ולקצור ספיחים ביובל.
שלו) שלא לאסוף פירות אילן ביובל.
שלז) לדון דין מקח וממכר.
שלח) שלא לבונות זה את זה במקח וממכר.
שלט) שלא להונות את חברו בדברים.
שמ) שלא למכור נחלה בארץ ישראל לחלוטין.
שמא) להחזיר קרקעות לבעליהם ביובל.
שמב) לדון דין בתי ערי חומה.
שמג) שלא לשנות בערי הלויים.
שמד) שלא להלוות ברבית, בין דבר מאכל, או שאר דברים.
שמה) שלא לעבוד בעבד עברי בדברים מיוחדים בעבד כנעני.
שמו) שלא למכור עבד עברי על אבן המקח בהכרזה כדרך שהעבדים נמכרים.
שמז) שלא לעבוד בעבד עברי עבודת פרך.
שמח) לעבוד בעבד כנעני לעולם.
שמט) שלא להניח לעבוד בעבד עברי עבודת פרך.
שנ) שלא לעשות אבן משכית להשתחוות עלי' אפילו להש"י.
(בפרשת בחקתי)
שנא) לדון דין ערכי אדם.

שנב) שלא להמיר בהמה בבהמה קדשי מזבח.
 שנג) אם חמיר יהיה הוא ותמורתו קודש.
 שנד) לדון דין ערכי אדם.
 שנה) לדון דין ערכי בתים.
 שנו) לדון דין ערכי שדות.
 שנז) שלא לשנות קדשים מקדושה לקדושה.
 שנח) לדון דין חרמים.
 שנט) שלא למכור חרמי כהנים.
 שס) שלא יגאלו אותן הבעלים.
 שסא) להפריש מעשר מבהמות טהורות שיוולדו בכל שנה.
 שסב) שלא ימכר ולא יגאל מעשר בהמה כשהוא תמי'.
 (בפרשת ראה)
 שסג) לשלח טמאים מן המחנה.
 שסד) שלא יבא טמא למקדש.
 שסה) שהחוטא ישוב מחטאו, ויתודה חטאיו לפני הש"י.
 שסו) לעשות לסוטה כמשפט.
 שסז) שלא ליתן שמן במנחת סוטה.
 שסח) שלא ליתן לבונה במנחת סוטה.
 שסט) שלא ישתה הנזיר יין, ולא תערובות יין, אפילו חומץ יין.
 שע) שלא יאכל הנזיר ענבים לחים.
 שעא) שלא יאכל הנזיר צימוקים.
 שעב) שלא יאכל הנזיר גרעיני ענבים.
 שעג) שלא יאכל הנזיר קליפי ענבים.
 שעד) שלא יגלח הנזיר שערו.
 שעה) שיגדל הנזיר שערו.
 שעו) שלא יכנס נזיר לאהל מת.
 שעז) שלא יטמא נזיר למת אפילו לקרובים.
 שעח) שהנזיר יתגלח ביום טהרתו, ויביא קרבנות שעל הטומא'.

ליום ה

- שעט) שהכהנים יברכו את ישראל.
- שפ) שישאו את הארון בכתף.
(בפרשת בהעלותך)
- שפא) מי שהי' טמא או בדרכי רחוקה או נאנס או שגג ולא עשה פסח ראשון יעשה פסח שני בית דין באייר.
- שפב) לאכול בשר פסח שני בליל ט"ו באייר על מצות ומרורים.
- שפג) שלא להותיר מבשר פסח שני עד בוקר.
- שפד) שלא לשבור עצם מפסח שני.
- שפה) לתקוע מחצוצרות על קרבנות במקדש, וכן לזעוק ולהריע על כל צרה שלא תבוא על הצבור.
(בפרשת שלח)
- שפו) להפריש חלה מן העיסה וליתנה לכהן.
- שפז) לעשות ציצית על כנפי בגדיהם.
- שפח) שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית עינים.
(בפרשת קרח)
- שפט) לשמור את בית המקדש.
- שצ) שלא להשבית שמירה מבית המקדש.
- שצא) שלא יתעסקו ליום בעבודת כהנים, ולא כהנים בעבודת ליום.
- שצב) שלא יעבוד זר במקדש.
- שצג) שהישראל יפדה את בנו הבכור לאמו הישראלית.
- שצד) שלא לפדות בכור בהמה טהורה.
- שצה) שהלויים יעבדו במקדש.
- שצו) להפריש מעשר ראשון וליתן ללוי.
- שצז) שהלוי יפריש מעשר מן המעשר ויתן לכהן.
(בפרשת חקת)
- שצח) לעשות מעשה פרה אדומה.
- שצט) שיהא המת טמא ומטמא.
- ת) שיהיו המים של אפר פרה מטמאין את הטהור, ומטהרין לטמא מת.
(בפרשת פנחס)
- תא) לדון דין נחלות.

- (תב) להקריב שני קרבנות תמידין בכל יום, אחד בבוקר ואחד בערב.
- (תג) להקריב קרבן מוסף בשבת.
- (תד) להקריב קרבן מוסף בראש חודש.
- (תה) להקריב קרבן מוסף בחג השבועות
- (תו) לשמוע קול שופר בראש השנה.
(בפרשת מטות)
- (תז) לדון דין הפרת נדרים.
- (תח) שלא לעבור על הנדר.
(בפרשת מסעי)
- (ט) לתת ללויים ערים לשבת בארץ ישראל.
- (תי) שלא להמית רוצח עד עמדו למשפט.
- (תיא) להגלות לעיר מקלט את ההורג נפש בשגגה.
- (תיב) שלא יורה העד בדין שהעיד עליו בדיני נפשות.
- (תיג) שלא ליקח כופר מהורג נפש במזיד לפוטרו ממיתה.
- (תיד) שלא ליקח כופר מהורג בשוגג לפוטרו מגלות.
(בפרשת דברים)
- (טטו) שלא למנות דיין שאינו הגון.
- (טטז) שלא יירא הדיין מבעל הדין.
(בפרשת ואתחנן)
- (תיז) שלא להתאוות בלב דבר של חבירו.
- (תיח) לייחד השם יתברך, ולהאמין אמונה שלימה שהוא אחד בלי שום שותף.
- (טיט) לאהוב את השם יתברך בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו.
- (תכ) ללמוד תורה וללמדה.
- (תכא) לקרות קריאת שמע שחרית וערבית.
- (תכב) לקשור תפילין על היד.
- (תכג) להניח תפילין על הראש.
- (תכד) לקבוע מזוזה בפתח.
- (תכה) שלא לנסות לנביא אמת יותר מדאי.
- (תכו) להחרים שבעה אומות הכתובים בתורה.

תכז) שלא לחון אותם.

תכח) שלא להתחתן עם נכרי.

(בפרשת עקב)

תכט) שלא ליהנות מציפוי עבודה זרה ומתכשיטיה.

תל) שלא ליהנות מעבודה זרה ומתקרובתה ומן משמשיה.

תלא) לברך ברכת המזון אחד אכילת לחם.

תלב) לאהוב את הגר.

תלג) ליראה את השם יתברך.

תלד) להתפלל בכל יום להשם יתברך.

תלה) להדבק בחכמים ובתלמידיהם.

ליום ו'

תלו) לישיב באמת בשמו יתברך כשנתחייב שבועה בבית דין.

(בפרשת ראה)

תלז) לאבד עבודה זרה ומשמשיה.

תלח) שלא לאבד שום דבר קדוש, ולא למחוק שום שם משמות הקדושים.

תלט) להביא כל קרבנות חובה ונדבה לבית המקדש ברגל ראשון שפגע בו.

תמ) שלא להעלות דבר מקרבנות חוץ לעזרה.

תמא) להקריב כל הקרבנות בבית המקדש.

תמב) לפדות קדשים שנפל בהם מום.

תמג) שלא לאכול מעשר שני של תבואה בלא פדיון חוץ לירושלים.

תמד) שלא לשתות יין של מעשר שני בלא פדיון חוץ לירושלים.

תמה) שלא לאכול שמן של מעשר שני בלא פדיון חוץ לירושלים.

תמו) שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלים.

תמז) שלא לאכול בשר חטאת ואשם חוץ לעזרה, ושלא לאכול קדשים קלים חוץ לירושלים.

תמח) שלא לאכול בשר ערלה.

תמט) שלא לאכול בשר הקדשים קודם זריקת דמם.

תנ) שלא יאכלו הכהנים בכורים חוץ לירושלים.

תנא) שלא לעזוב הלויים מלשמחו ומלשהות מעשרותיו.

תנב) לשחוט בהמה חיה ועוף אם ירצה לאכול מבשרם.

- תנג) שלא לאכול אבר מן החי.
- תנד) להטפל בהבאת קרבנות בהמה גם מחו"ל לבית המקדש.
- תנה) שלא להוסיף על מצוות התורה.
- תנו) שלא לגרוע ממצוות התורה.
- תנז) שלא לשמוע למתנבא בשם עבודה זרה.
- תנח) שלא להסית שום אדם מישראל לעבוד עבודה זרה.
- תנט) שלא לאהוב את המסית.
- תס) שלא לעזוב שנאה מהמסית.
- תסא) שלא להציל את המסית
- תסב) שלא ללמוד זכות על המסית.
- תסג) שלא לשתוק מללמד חוב על המסית.
- תסד) לדרוש ולחקור עדים היטב.
- תסה) לשרוף עיר הנדחת.
- תסו) שלא תבנה עוד.
- תסז) שלא ליהנות מעיר הנדחת.
- תסח) שלא לגדוד ולשרוט בבשרו לעבודה זרה ועל מתו.
- תסט) שלא לעשות קרחה על מתו.
- תע) שלא לאכול פסולי המוקדשין.
- תעא) לבדוק סימני עופות איזה טהור לאכילה.
- תעב) שלא לאכול שרץ העוף.
- תעג) שלא לאכול נבילה.
- תעד) להפריש מעשה שני אחר שהפריש מעשה ראשון.
- תעה) להפריש מעשר עני, וליתן לעניים.
- תעו) להשמיט מלוח בשנת השמיטה.
- תעז) שלא לתבוע חוב שעבר עליו שמיטה.
- תעח) לנגוש העכו"ם מז' עממין שבארץ ישראל להכריחו לפרוע חובו.
- תעט) שלא לאמץ לב ולא לקפוץ יד מעני ישראל.
- תפ) ליתן צדקה לעניים.
- תפא) שלא למנוע מלהלוות לישראל מפחד השמיטה.

- תפב) שלא לשלח עבד עברי בלא הענקה.
- תפג) להעניק לעבד עברי.
- תפד) שלא לעבוד עבודה בבהמת קדשי מזבח.
- תפה) שלא לגזוז צאן קדשי מזבח .
- תפו) שלא לאכול חמץ ערב פסח אחר חצות.
- תפז) שלא להותיר מחגיגת ערב פסח עד יום שלישי לזביחתו.
- תפח) לשמוח ברגלים.
- תפט) להראות כל זכר בבית המקדש בשלש רגלים ולהביא קרבן עולת ראה.
- תצ) שלא לעלות לרגל בלא קרבן.
(בפרשת שופטים)
- תצא) למנות שופטים ושוטרים שיכריחו לעשות מצות התורה.
- תצב) שלא ליטע אין במקדש.
- תצג) שלא להקים מצבה בשום מקום להקריב עליה או להתקבץ אצלה כדרך הנכרים.
- תצד) שלא להקרים בהמה שיש בה מום אפילו מום עובר.
- תצה) לעשות כמו שיאמרו בית דין הגדול.
- תצו) שלא לסור מדברי בית דין הגדול.
- תצז) למנות עלינו מלך.
- תצח) שלא למנות מי שאינו מזרע ישראל.
- תצט) שלא ירבה לו המלך סוסים.
- תק) שלא לדור בארץ מצרים.
- תקא) שלא ירבה לו המלך נשים.
- תקב) שלא ירבה לו המלך כסף וזהב.
- תקג) שיכתוב לו המלך ספר תורה לעצמו.
- תקד) שלא יטול שבט לוי חלק בביזה בארץ ישראל.
- תקה) שלא יטול שבת לוי נחלה בנחלת ארץ ישראל.
- תקו) שהזובח בהמה טהורה יתן לכהן זרוע ולחיים וקיבה.
- תקז) להפריש תרומה גדולה וליתנה לכהן.
- תקח) ליתן לכהן ראשית הגז.
- תקט) שיהיו כל המשמורות שוות ברגלים במקדש.

- תקי (שלא לקסום).
- תקיא) שלא לכשף.
- תקיב) שלא יהי חובר חבר.
- תקיג) שלא לשאול באוב.
- תקיז) שלא לשאול בידעוני.
- תקטו) שלא לדרוש אל המתים.
- תקטז) לשמוע לנביא אמת כל מה שיצוה.
- תקיז) שלא להתנבאות שקר בשם ה'.
- תקיח) שלא להתנבאות שקר בשם ה'.
- תקיט) שלא להתנבאות בשם עבודה זרה.
- תקכ) שלא לירא ולפחד מלהרוג נביא שקר.
- תקכא) שלא לחוס על רוצח או מחסר אבר חברו.
- תקכב) שלא להסיג גבול חברו.
- תקכג) שלא להקים דבר על פי עד אחד.
- תקכד) לעשות לעדים זוממין כאשר זמם לעשות לאחיו.
- תקכה) שלא לירא מהגוים במלחמה, ולא לברוח.

ליום ז'

- תקכו) למנות כהן משוח מלחמה שידבר אל העם במלחמה.
- תקכז) לקרות לשלום בתחילה כשעושין מלחמה.
- תקכח) שלא לחיות נשמה משבע אומות הכתובים בתורה.
- תקכט) שלא להשחית אילן מאכל במצור.
- תקל) לערוף עגלה בנחל איתן כשנמצא הרוג, ולא נודע מי הכהו.
- תקלא) שלא לעבוד ולזרוע בנחל האיתן שנערפה העגלה.
(בפרשת תצא)
- תקלב) לעשות כדין ביפת תואר שבמלחמה.
- תקלג) שלא למכור היפת תואר אם לא חפץ בה.
- תקלד) שלא יכבשנה לעבדות אחר שבעלה.
- תקלה) לתלות למגדף ועובד עבודה זרה.
- תקלו) שלא להלין נבלת התלוי על העץ.

- תקלז) לקבור הרוגי בית דין ביום שנהרגו.
- תקלח) להשיב אבידה לישראל.
- תקלט) שלא להתעלם מאבידת ישראל להניחה.
- תקמ) שלא להניח בהמת ישראל, ומכל שכן ישראל עצמו, רובץ תחת משאו ולילך ממנו.
- תקמא) לטעון עמו, ולהקים המשא על הבהמה, או על האדם כשהוא לבדו.
- תקמב) שלא יהיה כלי גבר על אשה.
- תקמג) שלא ילבש גבר שמלת אשה.
- תקמד) שאם יקרא קן צפור לפניו, לא יקח האם על הבנים.
- תקמה) שישלח את האם ויקח את הבנים.
- תקמו) לעשות מעקה לגגו ולהסיר כל מכשול מביתו.
- תקמז) שלא להניח מכשול בביתו.
- תקמח) שלא לזרוע תבואה או ירקות בכרם.
- תקמט) שלא לאכול ולהנות מכלאי הכרם.
- תקנ) שלא לחרוש בשור וחמור יחדיו.
- תקנא) שלא ללבוש בגד מצמר ופשתים.
- תקנב) לישא אשה בקידושין.
- תקנג) שתשב אשת מוציא שם רע תחתיו לעולם.
- תקנד) שלא יגרשנה כל ימיו.
- תקנה) לסקול את המחוייב סקילה.
- תקנו) שלא לענש לעושה עיברה באונס.
- תקנז) שישא המאנס את אנוסתו.
- תקנח) שלא יגרש אותה כל ימיו.
- תקנט) שלא ישא פצוע דכה וכרות שפכה בת ישראל.
- תקס) שלא ישא ממזר בת ישראל.
- תקסא) שלא ישא גר עמוני ומואבי בת ישראל.
- תקסב) שלא לדרוש שלום עמון ומואב.
- תקסג) שלא להרחיק זרע אדום שנתגייר אחר שני דורות מלהתחתן בם.
- תקסד) שלא לתעב מצרי שנתגייר אחר שני דורות.
- תקסה) שלא יבא טמא למחנה לוי' הוא הר הבית.

- תקסו) לתקן במלחמה מקום מיוחד לבית הכסא מחוץ למחנה.
- תקסז) לתקן יתד עם הכלי זיין לחפור בה לכסות צואתו.
- תקסח) שלא להשיב עבד שברח מאדוני מחוץ לארץ ישראל.
- תקסט) שלא להונות בדברים העבד שברח מאדוניו.
- תקע) שלא לבא על קדשה בלא קידושין, ולא יניחו הבית דין להיות קדשה ומופקרת.
- תקעא) שלא להקריב אתנן זונה ומחיר כלב.
- תקעב) שלא ללות ברבית.
- תקעג) ליקח רבית מעכו"ם הקדמונים שבארץ ישראל.
- תקעד) שלא לאחר נדרו ונדבתו.
- תקעה) לקיים מוצא שפתיו בנדר ושבועה.
- תקעו) שהבעל הבית יניח לפועל לאכול ממה שהוא עושה בדבר שגידולו מן הארץ.
- תקעז) שלא יוליך הפועל בידו ממה שהוא עושה ולא יתן לאחרים.
- תקעח) שלא יאכל הפועל אלא כשיגמור עבודתו.
- תקעט) שהרוצה לגרש את אשתו יגרשנה בשטר.
- תקפ) שלא יחזיר גרושתו משנשאת לאחר.
- תקפא) שלא יצא חתן למלחמה ולא לשום דבר שנה תמימה.
- תקפב) שישמח החתן את אשתו שנה תמימה.
- תקפג) שלא למשכן כלים שעושין בהם אוכל נפש.
- תקפד) שלא לקוץ סימני צרעת, ושלא לכוות המכוה כדי להטותה לטהרה.
- תקפה) שלא למשכן את הלוח בזרוע.
- תקפו) שלא למנוע משכון מבעליו בעת צרכו.
- תקפז) לשלם שכר שכיר ביומו.
- תקפח) שלא לקבל עדות קרוב.
- תקפט) שלא להטות משפט גר יתום.
- תקצ) שלא למשכן בגד אלמנה.
- תקצא) שלא לשוב לקחת עומר ששכח בשדה.
- תקצב) שלא לשוב לקחת עומר ששכח בשדה.
- תקצג) להניח עומר השכחה לעניים.
- תקצד) להלקות המחוייב מלקות.

- תקצה) שלא להוסיף על ל"ט מלקות.
- תקצו) שלא למנוה בהמה מלאכול בעת מלאכתה.
- תקצז) שלא תנשא אשת המת בלא בנים לזר.
- תקצח) לישא אשת אחיו שבת בלא בנים.
- תקצט) שתחלוץ היבמה נעל היבם אם לא יחפוץ לקחתה.
- תר) שהרואה רודף אחר חברו להרגו שיציל הנרדף.
- תרא) שלא לחוס על הרודף.
- תרב) שלא להשהות ברשותו מדה או משקל חסר.
- תרג) לזכור מה שעשה לנו עמלק.
- תרד) להכרית זרעו של עמלק.
- תרה) שלא נשכח מעשה עמלק.
- (בפרשת תבא)
- תרו) לקרות פרשת בכורים כשיביא ביכורים למקדש.
- תרז) להתוודות לפני ה' וידידי מעשר.
- תרח) שלא לאכול מעשר שני באינות.
- תרט) שלא לאכול מעשר שני בטומאה.
- תרי) שלא להוציא מעשר שני או דמיו בשאר צרכים שאינו מאכילה ושתיה וסיכה.
- תריא) לילך בדרכי השם יתברך בכל היכולת.
- תריב) להקהיל כל ישראל בסוכות של שנה ח' לשמוע התורה מפי המלך.
- תריג) שכל אחד מישראל יכתוב לו ספר תורה.
- שבע מצות דרבנן להשלים מנין כת"ר, וסימנך כת"ר תורה.**

- א) לברך על כל מה שנהנה.
- ב) ליטול את הידים.
- ג) להדליק נר בערב שבת.
- ד) לעשות עירוב.
- ה) לקרוא את ההלל.
- ו) להדליק נר חנוכה.
- ז) לקרוא את המגילה.

בבעל הטורים פרשת יתרו, וזה לשונו: עשרת הדברות יש בהם תר"ך אותיות נגד תרי"ג מצוות, ושבע מצוות בני נח, וסימנם כתר תורה וכו', עד כאן לשונו